

(Продовження. Поч. на 1-й стор.)

Доки дійдеш із автостанції до вокзалу, натрапиш на десяток пропозицій винайму житла – від реклам на білбордах до табличок на дверях та розклеєних оголошень. На цьому розмаїтому фоні залізничні кімнати губляться. Хоча за комфортом та ціною можуть успішно конкурувати із “приватниками”.

– Хоч у нас із минулого зимового сезону ціни зросли, вони й надалі залишаються найнижчими, – розповідає начальник станції Яремче Наталія Хопта. – Ліжко-місце коштує 112 гривень, півлюкс – 315, люкс – 370 гривень.

Минулоріч за два тижні до Нового року і аж до кінця січня у кімнатах відпочинку не було вільних місць. Замовляли заздалегідь, ще з осені. Як стверджує Наталія Хопта, люди були задоволені, неодноразово телефонували, дякували. Та й досі цікавляться, особливо з Донецька. Однак до справи не доходить – їх або віднадує погода, або перехоплюють ще “на підходах” до нас. Мабуть, тому за два дні до Нового 2012 року у залізничному готелі всі кімнати порожні.

– Кількість туристів, за нашими спостереженнями, скоротилася більше, ніж удвічі, – продовжує начальник станції. – Якби був сніг та “Сніжні експresi”, мали б до 40 осіб на місяць. Зараз боротьба за туриста жорстка. Приватники забирають їх просто з перону. До прикладу, у готелях поблизу вокзалу за значно гірші умови, ніж у нас, доведеться викласти від 250 гривень.

Що стосується продажу квитків, то їхня кількість навіть трохи зросла. Пояснюється це просто – минулого року їхали в основному до Ворохти, оминаючи Яремче. Тоді каса заробила 2 тис. грн, цього року – вдвічі більше.

– Найпопулярніші поїзди – нічні та ранкові, – розповіла станційний касир Юлія Завальнюк. – Переважно це поїзд до Львова, який вирушає о 3:30. Популярні і приміські маршрути – до Івано-Франківська, Рахова та Коломиї.

У кінцевому пункті, куди торішньої зими прибували “Сніжні експresi” – на станції

БЕЗ МОРОЗУ ТА СНІГУ... потерпають туристи і залізниця

Ворохта – затишся. Селище ніби завмерло. Про зимовий місяць нагадує лише річка, закута у кволу кригу, та верхівки гір.

Туристів у Ворохті практично нема, усі на Буковелі. Це одне з небагатьох місць, де є сніг, щоправда, штучний.

І все ж мені пощастило зустріти приїжджих. Подружжя Деркачів (на фото по центру), Володимир та Юлія, уже втретє приїжджає зі столиці до Карпат на святкування Нового року. Вони добре знають, на що спроможна гірська погода. Тому “відлигою” були заскочені

зненацька.

– Звісно, сумно, що снігу нема, – констатує пані Юлія. – Ми дивились попередні прогнози, які обіцяли сніг і морозець. Приїхали, а тут плюсова температура. Залишається лише сподіватись, що сніг таки буде. У будь-якому випадку гірське повітря дуже чисте, цілюще, і відпочинок не мине марно.

Сім'я Деркачів проживає на Буковелі. Там сніг є – “настріляли”. Однак, як стверджує глава родини Володимир, ефект від нього далеко не такий, як від справж-

нього. “Стріляний сніг – як цукор”, – каже він.

Та не всі туристи переймаються відсутністю снігу. Адже в горах – не лише шанувальники лиж та санок. Тут також можна насолоджуватись краєвидами, екологією та гостинністю.

– Я приїхав сюди святкувати Новий рік, а не кататись, – зауважив Михайло Панасик зі Львова. У корчмі він готується до свят із компанією друзів. – Давайте поміркуємо: усі вип'ють собі на Новий рік, хтось шампанського, а хтось і чогось міцнішого, і потім поженуть із “замакітреними” головами з'їжджати з гори. Це ж небезпечно! На мою думку, без снігу навіть якість спокійніше.

Перон станції Ворохта порожній. Після відміни зимових маршрутів потягом до Ворохти їдуть одиниці. Тепер тут виграють туристичні та рейсові автобуси. Та й їх небагато, бо нема справжньої зими.

– Я навіть опалення не вмикаю, адже тепло, як навесні, – каже начальник станції Ворохта Василь Максим'юк. – Такої безсніжної, теплої зими на моєму віку тут ще не було.

За словами Василя Максим'юка, ситуацію також погіршує і відсутність будь-якої альтернативи Буковелю. Люди добираються туди переважно автобусами. У результаті станція, яка “працює” лише на один курорт, через відсутність минулорічних експресів стала просто непотрібною.

– У нас існувала канатна дорога до П'ятихаток, – каже він. – Вона зараз закрита. Без снігу трамплін простоє. Є схил біля трампліну, але він потребує семиградусного морозу, щоб можна було його вкрити штучним снігом. У Ворохті тепер нема нічого.

План з реалізації квитків тут виконують, однак, звісно, не так легко, як торік. Від приміських перевезень тоді надходило до 10 тис. грн. Нині ж дотягують до плану у 5,2 тис. А серед пасажирів здебільшого пільговики.

Богдан ЮРОЧКО
Фото автора

